- *Piněl (tr). Premi inter du fingroj aŭ inter du pecoj: ~i la orelon de infano; la papago ~is al mi la fingron per sia beko; ~i la kordojn de liro; (f) ~i kelke da akordoj sur la harpo B; (f) malgrasaj bovinoj avide ~is (ŝiris ~ante per la lipoj) herbon en la apudvojaj kavoj B; ~preno (malgranda kvanto) da salo, da labako. Kp taŭzi.
- *Pinglo. 1 Metala stangeto, pinta ĉe unu ekstremo, kiun oni uzas por pike fiksi teksaĵon aŭ veston : sendanĝera ~o; (f) sidi sur ~oj Z (maltrankvilege atendi. Vd Plando); eĉ ~o (bagatelo) povas koron trapiki Z. Kp fibulo, najlo, agrafo, broĉo. 2 Metala senpinta stangeto, fleksita laŭ du paralelaj branĉoj k uzata por fiksi la virinajn harojn. 3 ~oforma folio de koniferaj arboj: ~oj de pino B. Al~1 (tr). Fiksi per ~o. De~1. Demeti ion fiksitan per ~o.

pingveno V D = pingvino.

pingvino . G. de maraj palmipedoj, kun tre malgrandaj flugiloj (alca).

- * Pinio. 1 Speco de pino (pinus pinea).

  2 Manĝebla frukto de ~o.
- * Pinto. 1 Akuta k pika ekstremo : ~o de glavo, kudrilo, cirkelo. 2 Ekstremo : ~o de la sonorilluro ; marŝi sur la ~o de la piedoj; li vidas nur ĝis la ∼o de sia nazo Z (estas malsagaca, ne antaŭvidema); mam~o; ~o de monto; ter~o (promontoro); (f): en la ~o (supro) de la tutmonda intereso staras tiu demando: atingi la ~ojn de la homa penso; super~e (supraĵe), nur tuŝinte Z. Kp supro, verto, KULMINO. ~a. Finiĝanta per ~o : ~a tranĉilo, bastono, ĉapelo, mentono; multe-~aj montoj Z. ~i. (ntr). Esti ~oforma: al la ĉielo ~as du sonorilturoj. ~igi. Igi ~a : ~igi krajonon ; malbonhumore ~igi la buŝon (fari lipgrimacon). (Kp којна, акка.) Sen~igi. Malaperigi la ~on de io : sen~igi plumon, glavon; (f) sen~igi (senefikigi) argumenton, aserton. ~arko. Ogivo.
- Pioco Z. Hakfosilo, konsistanta el ligna tenilo perpendikulara al fera stango, kies unu ekstremo estas pinta k alia plata. ~1 (ntr). Labori per ~0.
- *Pioniro. 1 Soldato, kies tasko estas konstrui pontojn, fari vojojn, tranĉeojn kc. 2 Koloniano plugebliganta senkult-

- uran teron. 3 (f) Homo pretiganta la vojon k sukceson al novaj ideoj: la ~oj de la paca idealo; la ~oj de ĉi tiuj ideoj devas multe batali Z; fari ~an laboron; dedici sin al ~eco Z; ~e montri la vojon (Kp Apostolo, propagandisto, plugisto, MISHISTO, AVANGARDO).
- *Pipo. Tubo finiĝanta per forneto, en kiun oni metas tabakon, kiun oni bruigas por enspiri ĝian fumon : fumi du ~ojn potage.
- *Pipro. Sekigita frukto de ~arbeto, havanta pikan guston k uzata kiel spicajo. ~arbeto. Veg. produktanta la ~on (piper). ~ujo. Vazeto entenanta la ~on por la manĝotablo. ~i (tr). Spici per ~o. Kp papriko.
- *Pipso. Malsano de birdoj, kaŭzita de ĉirkaŭlanga membraneto.
- *Piro. Bongusta frukto de ~ujo. ~ujo, ~arbo. Arbo el fam. rozacoj (pirus communis). ~vino. Fermentanta trinkajo ekstraktita el ~oj.

Piramido. 1 Monumento kun kvar triangulaj flankoj k kvarangula bazo, servanta kiel tombo por antikvaj reĝoj de Egipto. 2 Solido, kies bazo estas poligono k kies lateroj estas trianguloj kuniĝantaj en pinton.

Pirato. Mara rabisto. ~i (ntr). Esti ~o. Kp korsaro, kaperi.

*Pirito. 1 Grajnoforma kombinaĵo de sulfuro k metalo: $fera \sim 0$. 2 = gruzo.

pirogo. Boateto farita el kavigita arbotrunko.

*Pirolo. Birdo el fam. fringoj, kun bela kanto (pyrrhula).

pirotekniko z. Arto prepari artajn fajraĵojn.

- *Pirozo. Bruleca doloro en ezofago aŭ stomako.
- *Pisti (tr). Pecetigi aŭ pulvorigi per ripetitaj batoj: ~i pipron, salon, griaĵon; se vi ~os malsaĝulon en ~ujo, lia malsaĝeco de li ne apartiĝos 2; (1) dis~l (subpremi) la pastraron B. Kp frakasi, disbati, mueli, maĉi. ~ilo. Instrumento por ~i. ~ujo. Speciala vazo, en kiu onl ~as.
- * Pistako. Verda migdaleca frukto de ~ujo, uzata por fari bombonojn. ~ujo. Arbo el fam. terebintacoj (pistacia).